

Per **Maite Serra-Franco**

Una espècie d'ocell està oblidant el seu cant

El ràpid declivi de la població de menjamel regent *Anthochaera phrygia*, una espècie endèmica del sud-est d'Austràlia, està provocant que els joves d'aquesta espècie no tinguin mestres que els ensenyin les "cançons d'amor" per a l'aparellament. Això es tradueix en dificultats per trobar parella i estan posant a l'espècie en greu perill.

D'acord amb un estudi, a les zones habitades per un bon nombre d'individus, els mascles aconsegueixen emetre "cançons riques i complexes", mentre que a les regions on la població de l'espècie ha disminuït els mascles emeten tons simples i "de manera completament incorrecta" ja que els joves aprenen el seu cant escoltant els exemplars adults. Actualment la població ha disminuït tant que els exemplars estan perdent la capacitat de cantar i trobar parella.

Aquesta falta de capacitat per comunicar-se amb la seva pròpia espècie no té precedents en un animal salvatge. L'estudi sosté a més que el cant dels individus de menjamel regent en captivitat és diferent al de la població salvatge, per la qual cosa no seria prou atractiu per a procrear-se si fossin alliberats.

La població salvatge d'aquesta au, de la qual s'estima en uns pocs centenars, va ser catalogada en 2011 com a espècie en perill crític d'extinció a causa de la pèrdua d'hàbitat natural, entre altres factors.

 [\[més ► \]](#)

Troben un exemplar d'auzell a indonèsia que es creia extingit des de fa 172 anys

El descobriment va tenir lloc a l'octubre de 2020, a la província de Kalimantan Meridional, província Indonèsia de l'Illa de Borneo, on dos residents van capturar un ocell que no havien vist abans, li van prendre unes fotos i el van retornar al bosc. Aquestes fotos es van compartir entre ornitòlegs de tot el món, que van arribar a la conclusió que era la matiner cellanegra *Malacocincla perspicillata*, una espècie que fins ara només se coneixia per un espècimen recol·lectat al segle XIX i que es creia extingida des de fa 172 anys.

 [\[més ► \]](#)

Alliberen a màlaga ocells protegits que anaven a ser venuts per internet

La Guàrdia Civil ha alliberat a Màlaga més de 300 ocells protegits de diferents espècies que havien estat caçats al seu medi natural amb la intenció de ser venuts a Internet. Els agents del Seprona investiguen 18 persones per captura i tràfic il·lícit d'aquestes espècies, que oferien en portals de compravenda.

 [\[més ► \]](#)

Reapareix un au que es va extingir fa més de 130 mil anys

Un equip d'investigadors de la Universitat de Portsmouth i del Museu d'Història Natural de Londres han confirmat que un au extingida fa milers d'anys va reapareixer novament en un procés molt curiós, mai abans documentat en aus.

Al nord de Madagascar, a Àfrica, es troba l'illa d'Aldabra, un escull coralí. Fa molts milers d'anys enrere, una espècie d'ocell, anomenada ràllid de gola blanca *Dryolimnas cuvieri*, va colonitzar Aldabra des de la propera Madagascar.

Amb el temps l'espècie va evolucionar de tal manera que va perdre la capacitat de volar, perquè la petita illa on vivia no tenia depredadors. No obstant això, aquesta espècie es va veure condemnada a l'extinció quan, fa 136 mil anys enrere, l'illa es va enfonsar a l'oceà Índic i la seva incapacitat de volar va provocar la seva desaparició.

Milers d'anys després, l'illa va ressorgir, i nous ràllids de gola blanca provinents de Madagascar van tornar a poblar-la. Amb el temps l'espècie va tornar a evolucionar i ho va fer amb les mateixes característiques dels seus antecessors, perdent la capacitat de vol novament!. És a dir, que el ràllid "va tornar" de l'extinció

milers d'anys després d'haver desaparegut. Així és una de les poques espècies que ha tingut evolució iterativa, o que una espècie evolucioni el mateix tret dues vegades.

 [\[més ► \]](#)

La miloca selecciona les àrees amb més densitat d'individus per a reproduir-se per primera vegada

Les dades d'aquest estudi de l'Estació Biològica de Doñana (EBD-CSIC) s'han obtingut a partir d'informació generada pels principals programes de marcatge i seguiment de sis poblacions de miloca *Neophron percnopterus* presents a Espanya i França. L'estudi permet avançar en el coneixement de la dispersió juvenil d'aus territorials de llarga vida com aquesta. La distància mitjana de dispersió va ser de 48 km, encara que alguns es van moure més de 500 km per a assentar-se com a reproductores. A més, es va detectar que femelles i mascles van seguir diferents tàctiques de dispersió en funció del context social.

Els resultats van mostrar que la miloca selecciona les àrees amb més densitat d'individus per a reproduir-se per primera vegada. Això suggereix que percep l'abundància de congèneres com un senyal de qualitat de l'hàbitat.

 [\[més ► \]](#)

